

DÂN TỘC ANH HÙNG

Nhân Tuấn Trương

Người đã dán cái nhãn “một dân tộc anh hùng” cho dân tộc VN thực ra mới là người thâm độc. Cái nhãn đó tương tự cái lá bùa dán trên đỉnh ngọn Ngũ Hành Sơn đè Tề Thiên đại thánh nằm chết dí ở dưới.

Một “dân tộc anh hùng”, sống với chuẩn mực đạo đức “anh hùng”, ra ngõ là gặp “anh hùng”. Nhưng “anh hùng” là gì?

Đọc lịch sử VN thì thấy: anh hùng là những người gan dạ, dám đem thân lấp lỗ châu mai, dám ôm bom cho nổ phanh thây chết cùng với “quân thù”. Anh hùng chống Tây, anh hùng diệt Mỹ...

Anh hùng là đồng nghĩa với việc giết chóc, máu đổ đầu rơi. Sẽ không lạ khi lá cờ của cái “dân tộc anh hùng” này có màu đỏ của máu.

Chất “anh hùng” của “dân tộc anh hùng” đó được xuất khẩu (rất thành công) sang các xứ hồi giáo chủ nghĩa ngu dân. Các xứ này thay kinh Mác bằng kinh Coran ở mặt tối tăm nhất.

Bọn khủng bố Taliban trước đây, hay quốc gia Hồi giáo (Daech) mới đây, học chủ nghĩa “dân tộc anh hùng” từ A đến Z. Chỉ khác cái là tên gọi. “Anh hùng” từ nay đổi thành “thánh”. Ra ngõ là gặp thánh nhân (chứ không gặp anh hùng như VN nữa).

Vấn đề là trò ngày nay hơn thầy ngày trước. Ngọn lửa căm thù được khơi dậy bằng lòng ái quốc xem ra không bằng ngọn lửa thánh chiến của Allah, ông Chúa của đạo Hồi. Cho dầu “anh hùng” ngày xưa và “thánh nhân” ngày nay cùng được đo lường bằng sự chết chóc của người vô tội.

Anh hùng ngày xưa, “thánh nhân” ngày nay, bình thân ria đạn AK vào đám đông người, cắt đầu nạn nhân vô tội, hay thơ thối ôm bom vào chỗ chết. Muốn làm anh hùng, làm thánh là phải “giết, giết nữa, bàn tay không phút nghỉ...” người chết càng nhiều càng tốt, “cho ruộng đồng tươi tốt, lúa thêm xanh...”. “Công ơn” của họ sẽ được đền đáp với việc “hóa thánh”, (cũng như được phong làm “anh hùng liệt sĩ”).

“Thánh” được hứa hẹn sống trên “thiên đàng”. Người ta cũng không quên thuê dệt, trên đó có hàng hàng trình nữ đẹp xinh để ông thánh giải sầu.

Kinh Coran cực siêu, hơn hẳn thuyết “đấu tranh giai cấp” của Mác. (Chuyện gì cũng vậy, không có “gái” là không xong).

Thiên đàng của ông Mác hứa hẹn đi hoài không tới, xây mãi không thành. Thiên đàng ông Mác hứa hẹn là cho người sống. Trong khi “thiên đàng” của Allah là thiên đàng cho người đã chết. Cái siêu là ở đó.

Ai cũng muốn được làm “thánh” làm “anh hùng”! Càng dốt nát thì càng muốn làm anh hùng. Càng liều thì càng dễ làm anh hùng. Khi “không có gì để mất” thì càng dễ thành “anh hùng” hơn.

Đau khổ cho dân tộc Việt Nam anh hùng. Chủ nghĩa ngu dân đã áp dụng từ VN từ hơn 1/2 thế kỷ.

Đó là lá bùa dán trên ngọn Ngũ Hành Sơn. Đó là cái vòng kim cô định hướng XHCN.

Ai dán lá bùa này người đó phải thâm lắm, hận thù dân tộc Việt Nam này ghê lắm, không muốn cho cái giống dân này ngóc đầu lên nổi.

Ai mà thâm độc vậy?

Nhân Tuấn Trương

Nguồn: Internet E-mail by th chuyển

*Đăng ngày Thứ Năm, November 6, 2014
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*